

ver⁹ ⁊ consequens fl̄m ergo rce. aſis pbaſ.
aliquid impossibile non est hoięz esse aſinū. ergo
rce. pñat t3 a pticulari ad suam indefinitam
antecedens patet. quia hoc impossibile ho
mo est capra non est hoc homo est aſinus.
sed hoc impossibile hō est capra ē aliquid impossibi
le ergo rce. **N**ic rñdetur ne gādo princi
palē pñam. ⁊ ad argumentuz qđ ad impossibi
le non sequif necesse dico qđ itelligif si ali
qua negatio non addat uerbo pñcipali sed
ueobo ifinitiui mōi sicut dicēdo impossibile
est hoiem non ēē aſinū. ita qđ iſta dictio nō.
non domineſ uerbo pñcipali.

Igesimoqrto arguit sic. hec pñam ē
bona tu scis hoc esse hoc. ergo hoc
scis ēē hoc. ⁊ hec eadem non ualet ergo pñclu
sio uera. Qđ sit bona pbaſ qr arguēdo a ſen
ſu composito ad ſenſuz dimiſu et eō ualet pñam
ubi ille terminus hoc demōstrās ē ſbm ſim
pliciter ſine aliquo ðterminabili addito. vñ
iſta pñam non ualet hoc ſcio currere ergo ſcio
hoc currere pñdē argumētu ſequif i ppoſito
Et qđ non ualeat pbaſ. ⁊ pono qđ tu uideas
a remotis puta lapidē. ⁊ credas firmiter qđ
ſit ſor. quo poſito añs ē ver⁹. ſ. tu ſcis hoc ēē
hoc demōstrādo iſtu lapidē. Et qđ illud pñs
ſit fl̄m. ſ. hoc ſcis ēē hoc pbaſt qđ ſeqꝝ hoc
ſcis ēē hoc et hoc ē aliquid ergo aliqd ſcis ēē
hoc mō pñs eit t3. qr eius ðictoriū eit uer⁹
. ſ. nihil ſcis ēē hoc pbaſ. nā nec illud qđ cre
dis ēē hoc ſcis ēē hoc nec illud qđ non credis
ēē hoc ſcis ēē hoc ſed nihil ē qđ credas ēē hoc
uel nō credas eſſe hoc. ergo vel ſcis ēē hoc.
pñam ualeat ⁊ maior ⁊ minor arguit. ⁊ pbo qđ
illud qđ credis ēē hoc non ſcis ēē hoc qr illd
credis ēē aial et nullum aial ē hoc ergo qđ
credis ēē hoc non ſcis ēē hoc. hec pñam t3. qđ
ſcire pñlupponit credere cū ſcire ſit ſine hēſi
tatione ⁊ cū doc qđ ita ſit ex pte rei ſequif qđ ſi
tu ſcis. a. ēē uer⁹ credis. a. ēē uer⁹ ergo necel
ſario ē qđ ſi tu non credis aliqd ēē. a. qđ nō ſci
as aliquid ēē. a. ergo pñdē quicqđ nō credis
ēē hoc nō ſcis ēē hoc rce. **A**llī pbo qđ nihil
ſcis ēē hoc. qr uer⁹ aial nec nō aial ſcis ēē hoc
ſed nihil ē i mūdo qñillud ſit aial uel n̄ aial.
ergo nihil mūdi ſcis ēē hoc. pñam t3. ⁊ añs p
baſ. ſ. nullū aial ſcis ēē hoc qr nullū aial cre
dis eſſe hoc ⁊ qđ non credis ēē hoc. non ſcis
eſſe hoc utz p. argumenta pñr ſcā. ergo non
ſcis hoc ēē hoc. pñam t3 ⁊ maior arguit qr aial
nō credis eſſe hoc. ergo nullū aial credis ēē
hoc pñam t3 ⁊ añs pbaſ cū aial qđ eſſe ſor. cre
dis ēē hoc. **D**eo iſto dico cōcedēdo primam
pñaz non obſtare qđ hic arguit a ſenſu cō. ad
ſenſu di. ad arguitū i oppositū admittit ca

ſum ⁊ cōcedo qđ hoc ſcis ēē hoc ⁊ qđ ſcio hoc
ēē hoc. **E**t cū arguit qđ non qr ſi hoc ſcis eſſe
hoc et hoc ē aliquid ergo aliquid ſcis ēē hoc
concedo pñas et pñcedif pñs. **E**t cū arguitur
ei⁹ ðictoriū negatur. **E**t ad argumentū cū
dr̄ nec qđ ē hoc ſcis eſſe hoc nec qđ credis ēē
hoc ſcis ēē hoc ſed nihil ē quin illud credas
eſſe hoc. uel nō credas ēē hoc ergo nihil rce.
pñcedo pñam ⁊ nego maiorē. qr qđ nō credo
eſſe hoc ſcio ēē hoc. qr hoc credo ēē hoc ⁊ hoc
nescio eſſe hoc non contradicūt imo ſtant ſil
qđ non credo ēē hoc ſcio. ēē hoc ⁊ qđ non credo
eſſe hoc non ſcio ēē hoc. qr ſunt ſubcōtrarie.
qr ſor. credo hoc eſſe hoc Iz non ſciaz hoc eſſe
hoc ergo aliquid qđ credo eſſe hoc non ſcio eſſe
hoc ⁊ aliquid qđ credo eſſe hoc ſcio ēē hoc. qr
hoc credo et hoc ⁊ hoc idem ſcio eſſe hoc. ergo
qđ credo ēē hoc ſcio eſſe hoc. **A**ld ſam
rōnem nego maiorē p ſa pte ⁊ bñ ſ concedo
pñam ⁊ concedo qđ non aial ſcio eſſe hoc ⁊ ūe
non aial eſſe aliud ab aial ergo aliud ab aia
li ſcio eſſe hoc. ⁊ hoc oñdif ſic. qr hoc ſcio ēē
hoc ⁊ hoc eſſe non aial ergo non aial ſcio eſſe
hoc ⁊ tūc nego maiorē qđ non aliud ſcio eſſe
hoc qr nihil ſcio eſſe hoc niſi qđ credo eſſe
hoc ſed non aial credo eſſe hoc. ergo rce. ne
gat minor qr concedo qđ non aial credo eſſe
hoc qr qđ uon eſſe aial credo eſſe hoc. **U**n cō
cedo in cāu illo qđ non aial ſcio eſſe hoc et qđ
lapidem ſcio eſſe hoc. ſed nego illā pñam er
go hoc ſcio eſſe lapidez. **E**t ſi arguit lapidez
ſcio eſſe hoc. ergo hoc ſcio eſſe lapidem. pñam
non ualet ut p3 p conuerſionem. qr hoc cre
do eſſe lapidem. ⁊ hoc non credo eſſe ſor. et
ultra ergo hoc non ſcio eſſe ſor. concedo pñaz
i illo cāu qđ illud qđ nō eſſe aial credo ēē hoc.
⁊ qđ non eſſe aial non credo eſſe hoc tāqđ ſub
pñrie. aliquid. n. aial non credo eſſe hoc ⁊ aliquid
non aial n̄ credo ēē hoc. vñ illa pñam eſſe bona
lapidem ſcio eſſe hoc. ergo hoc ſcio eſſe lapi
dem ⁊ ſic d3 conuerſi.

Igesimognto arguit ſic hec eſſe bōa
pñam tu non ſcis hoc eſſe lapidem et
hoc ſcis eſſe hoc ergo ſcis hoc n̄ eſſe lapidem
⁊ hec eadem non ualet. ergo conclusio uera
pñam p3 ⁊ añs eſſe notū. ſ. qđ illa pñam t3 p. hāc re
gulā a ppoſitione negatiua d pñdicato finito
ad ppoſez affirmatiua de pñdicato ifinito va
let pñam. ⁊ hoc cū conſtatia ſbi. Qđ non ualet
arguit qr añs eſſe uer⁹ ⁊ conſequens fl̄m. ergo
rce. ponendo caſu poſitū i argumento pñdeſ
quo poñto arguit tu non ſcis hoc ēē lapidē
⁊ crediſ hoc ēē ſor. ynde ſcis hoc ēē ſor. ⁊
hoc eſſe fl̄m utz i cāu tu ſcis hoc eſſe non la
pidem. qr ex illo ſenſu ſequif fl̄m i conſequē
qñtia bona et formali. nam ſequitur tu ſcis
hoc eſſe non lapidē ergo hoc non ſcis eſſe la
pidem. conſequens eſſe falfū. ⁊ contra caſum.